

Шницка тотя наука кончи ше у тих народних данских универзитетох у духу любви к Богу, к людвом и к правди.

Данска виховуе у своїх школах гражданох так, да знаю поштовац шницко, цо добре, праведне и храсне, да буду прави и хасновити патриоти.

Така просвита в права и народ ю муши прилатиц, бо видати видак од най хасен, упознава, же така просвита в главна помоч у його напредоващо.

У червеним царстве сатани.

У „Нашим Селу“, пошикох на нашых парастох у Галичини вшла тотя ствтя, по словох одной парастовни, котра сцекла в большевничкого „раю“. Ми ю даду преписаеме нашим читачом.

Предомну млада жена, ма ледво коло 30 рокы, але винатра вельо старша. Видак ше по вей, же вельо цернела у своїм жывоце.

— Поведе ми, питам ше ей, дацо о вашем живоце и чом сце сцекли оатамал (зос червеного „раю“ — Прекладач).

— Питате ше, чом сом сцекла? Та я ше ледво виртала в того неспя! Хто би одтамал не сцекал? Кажди би ше спел вирвац. Сцекajo людзе, кадзи лем можу. Спекajo до Московщины до Сибири, а в тади би сцекали, але не пуцаю! Сцекajo, бо не можу витримац. Кажди спе голем главу спашниц.

— Погугорте ми докладне. Як сце жила?

— Я не знам, цо вам треба повесц. Ви ше питайте, а я будзе, одвитовац.

— Добре най будзе так. Одкаль сце, вельо сце мали жем и як вам ше вельо пред приходом большевикох.

— Я в ливобочней Украйни, (в ливого боку Днїпра) мой оиц мал 20 ютра жем. Ми буди стреднї гадокс, а було и богатник и худобнейшик. До войны жили шницки добре. Було хлеба и славици. А тераз...

— Чекайце! Пред большевиками була кратка час Украйна шлебодка. Як сце теде жили?

— О памятам, вимечам! Нїхто то не забуде! Теде було добре. Панску жем вжал

ввлад, а параста нїхто не скубал! Але уж теде Жидзи витирали (за большевикох) — и нерозумна худоба була з нїма.

Права „вировновку“.

Як пришла комуна (так волаю большевнику владу — Прекл.) було в початку чежко, а ше куч логчейше. Але не за дуго! Брали жем од богатих и давали худобним, в то водали „вировновка“. На душу дявали едно ютро. Ми по тим дяленик достали седем ютра. Худоба була шемилїва, же дошла до своей жем. Але не дуго ше радовали! Большевики лем в тим дурели людях! Року 1930. почали увовзати „коллективизацию“ (одберац жем, бо вопа приаза кержавк — Прекл.) Почали увовзати „колгоспи“ (державни добра, котри ше обрабаю на „кулук“ — Прекл.) и примушовац людях най вадармо робя на нїх. Людзе ше процивев. Нем вадци жели.

— А ви були у „колгоспу“?
— Не. Нас раховали за стреднїх, а стреднїх в тих цо нїч не маю, не примали до колгоспу. У нас теде нде остало по „вировновки“ — ютро на душу.

Вдних до колгоспох, других „роаккулую“.

у 1930. року худоби вжали навад жем, та одплаше до колгоспох, а стреднїх и богатих „роаккулели“.

— А по то живиц?

— То вам так: вжали вам шницку жем, в тото остатне ютро, цо остало по „вировновки“, обрвали шницок статок и лем цо ше у обисцу нашло. По тим нас виганяли в хижки — и робце як знаце! Теде нам забрили дїза, а ми пошли бнвац до старей позвалней хижки. Жидзи зме в того цо зме заробели на войних радгоспах.

— А по то воши радгоспи?

— То войсково колгоспи. Вони приазаю войску и ми на нїх ходзели на роботу а того жели. (Далей будзе).

Премесценя у нашим владичеству.

Пановец Прончи зос Равного села премесени до Драгох, пановец Дулаш зос Драгох до Бачинцох, пановец Буцко Микола намесени до Равного села.

жеце ше зложити. Як би то було, кед би зме владїл дас трох керестурских бирвох, хоч и тих старих, оада би нам направел лем данки шор.

— Виджо бабо, же шор жуара — гугорим ей и ширабем ше за глазу — на наш владїл любя страньцох. А в думал не на старих керестурских владїлох, але на бачника Дюру. Мали би зме цалоку владїлу бирова по дасци, бо цало любя таких, цо з Керестурцох робя шмих.

— А ми би ше їм одлучелї — Гугори баба и числи крокпїлї — же би нам не повелї, же зме нїаач

— Як чї го, бабо, думате? — питам ше и натрим на цю як цезе на цону капур.

— А так. Не можу ше повднати їх зветнаниме, та їм ми пошнїже даскельо Духновичох, тоти їм уж шор направїл! Правда то не прави Духнович тот наш...

— Цо ти, бабо, круциш? оада в не вадравени? — питал ше я и рондерам уста, же бим ливше чул, цо ми пове.

— Шнїк, вїду, бани по за вполитику! Не знаце, же пановец Духнович уж давно умар.

— Га тог цо буд у Куцуре оада його син?

— Ви ше, дїду, до того не розумице. анї тельо, як жура до нїка! Шнїк покойнї пановец Духнович буд жоконькити, вон буд канопк, чї як ше цалою тоти панотцоне, цо при Владї-

УРЕДБА О ПАРАСТКИХ ДЛУСТВОХ.

Место у новинох нам не допуца обширно писац, як зме думали, та преїцаеме на кратко. Да видиме кого чува уредба! По Уредби вичувани: 1. парастки длуства, направени пред 20. IV. 1932. р. 2. Уредба чува парастох, хтори маю не вецей як 50 гектари жем; 3. Фамелнї, хтори парастки в маю вецей як трох членох у обисцу можу мац до 100 гектари жем и хасновац ше в тото уредбу; 4. арендаре и наполитаре, през своей жем; 5. тоти, хтори вецю част приходу маю зос жем, а пре хороту ю не можу сами обрабац; 6. колонисти у наших южных крайох; 7. малолїтнї дасци; 8. польодїлски роботїни (рисаре и надїичаре); 9. парастки хтори ше бава зос цензарствами, рибарством и иншим, але на славици приход зос жем. Же дахто параст, тотю муши доказати зос обшнїским увереньом, хторе му обшнїтвски суд муши видац на 14 днї.

Уредба на олестув вплатавца: 1. длуствох до 250 днї; 2. порциї и инши „лишї дажбнї“; 3. борги на робу менши од 500 днї, а направени по 20. октобру 1931. року; 4. длуства, за хтори востї ручнї залог; 5. комекциї, 6. надїїци; 7. судски и инши „привичнї“ тронки и 8. длуства ремесельнїком менши од 500 днї, а направени по 20. октобру 1931. р.

Як маю вплатавац тоти цо маю менши длуства од 25.000 днї?

- 1. Там ше длуство зменшуе за половку (50%).
- 2. Не платени интереси до 20 зарила 1932. р. не шме обраховати зос вецей як 12%.
- 3. По 20. IV. 1932. р. кед интереси платени зос вецей як 4 1/2%, ше ше тото прерахуе до главної.
- 4. Плати лем пол длуства за 12 роки зос интересом 4 1/2%.
- 5. Длуство ше однятуе при порциї.

Як маю платити тоти цо длужни вецей як 25.000, а меншї од 500.000 днї?

- 1. Длуство им ше зменшуе за 30%.
- 2. Кед длуство вецше, як цо вредав при мастку, ше ше однятуе половина (50%).
- 3. У року од двох мєсяцех муши поднїти срескому суду молбу за зїженє, зос

кови. А ше, тог законци Духнович не ходзел крацац попод облаки руских капеллох, попод церкван и ходзел до вольней прадїловкей грекокатолицкей церкви, а не до другїх церквох. дас нам ходаци не шлебадо!

Моя баба почала телєвиз, и в нїмє не мог зробиц, же видопрец главу з руками, и сьвавац тих, чїю баби маю длугоки длуки.

Ви ми, пане, однїшце чи приставаце да повозаеме бачника Дюру за бирова а ми їм (як не гварї Керестурцом) уж далого найдземе. Вони (напо Духновичоно) маю вельо бирвох, и людзе их не сцу, а знаце поїлї любя и до люшкей церкви ходаци, та и у Керестуре годнї дас одну два справиц, бо знаце, не шор то за так вельки Керестур ма лем одну церкву.

Баба мї ту мєля а ланком, гурчи а ку дзелю, а вонка шенїлї тругля та мушим скончїл, а другїраз вам вецей напнїтем.

А тераз най вас милосердни Господї потрима во здравї и долгоденствїї на многая и благая лїта, а на Махала повлїще дас окоче и до Коцуре; та такой будзе вецей предплатнїкох, кед як ше гварї, будзеце часциц, та гоч будзе и дакус вивнїше!

Писанє писмо у Коцуре. лїта Господнього вєрзєвєцєсто трицєц и шєстого, днї седмьог по старим, тот даснь пред Михалом, а писалтї бачи Митро зос Коцуре.

Коцурске писмо.

Слава Исусу Христу и на вши слава! Пане редактор!

Моя баба, як сом вам уж писал мудра жена, та же впе сєкїра, чом вам уж не шнїем, а я себе думам, о чом бим вам писал. Легко бачикевж Дюрови писац, кед у Керестуре вст и буцка инкола, и по дротох ходза, а у нас того цет. Вони правда, тотю цо ми маже вєма Керестур. Але цо би в того спомну. И ту ми ше умнїшала баба: „А цо же, дїду будзе Духнович бирова?“ Писамац би вїкала в того Духновича, и ше не мог цорас окутац — инше и фрїшкє забувам тоту прєкляту полїтику.

— Ша бани сце близєся, дуаре моя Ержа! Не знаце Духновича, цо го влєне направелї, и якушик там заставу, чї цо. Знаж, же за стави не така як нашка, але иншака.

— Ага! тераз сом ше догадац! То тоти цо ше любя бани пред хрижом? То сом уж и забул. Цо була така парада, кед ту булї? Цо їм їм новинкар розбил облак там у тей церкви у Хромнїца? Еши ше вел гївалї, же їм честнї людзе розбилї облак, а кед їу правди доцїю, а то вони сами.

— Но та хтоже будзе бирова? У Керестуре вст аж двєцєц бирвох, а ви ту не мо-

тима документама: а) уверене, же е параст, б) спис тих хторим е дужен, в) спис шницкого маэтку, г) уверене о числу фамили и маэтку жени, д) уверене о вредности стаку и живини.

Шницим рох пердей выплаты 1. новембер 1936. року.

Як ше плаца длуства Привил. Аграрней Банки?

1. Тим по пожичели прејг кадругох, зпнжуе ше длуство за 25% и плаца остаток през 12 роки, зос интересом 4 1/2%.

2. Шницк други могу питап зпнжесе за 25%, а остаток плаца за 15 роки зос интересом 5%, а повиплацени рати Банка може угнап прејг Порескей Управк.

Як ше плаца длуства приватним особом?

1. Длуства направени зос купованьом роби або за ремесельски продукти, враце ше за 12 роки през зпнженя и през интересу.

2. Шницк други длуствя ше зменшуо на поли (50%), и маю ше плаци за 12 роки зос интересом 3%.

3. Кед тот цо длужни богатише од того, кому е длужни, ден нема право хасновац ше з Уредбу (т. е. муни го выплаци, як ше цогварела). Тото ше доказуе судаким увереньом.

4. По одпису половки, длужни ма право вице далей питап одисоване, кед му и половина длуства векни од вредности маэтку, або кед пляцал вельки, законом забрацети интереси.

Одплатни план за длуства приватним особом.

Ище додаме одплатни план, за длуства приватним особом, зкати на суму од 100 дин. зос выплацьом од 15. XI. 1936. р. през 12 роки.

Число рокох за плацение	Термин	Плата интерес	Плата главне	Остаток вице главног
0	15. XI. 1936.	3—	—	100—
1	15. XI. 1937.	2.79	7.01	92.99
2	15. XI. 1938.	2.58	7.22	85.77
3	15. XI. 1939.	2.35	7.45	78.32
4	15. XI. 1940.	1.12	7.68	70.64
5	15. XI. 1941.	1.88	7.92	62.72
6	15. XI. 1942.	1.64	8.16	54.56
7	15. XI. 1943.	1.38	8.42	46.14
8	15. XI. 1944.	0.12	8.68	37.45
9	15. XI. 1945.	0.80	8.04	28.52
10	15. XI. 1946.	0.58	9.22	19.30
11	15. XI. 1947.	0.30	8.50	9.80
12	15. XI. 1948.	—	9.80	—

То того по найважнеше зос Уредби о парастках длуствох. Длуства прејг под мизакна сом ше брап, бо озда того у нас нет, а кет дзе ест, тот вице достава информаций у общество и при наших интеллигентох.

Е Т-о.

Цо могу школяре зробиц.

Року 1918. у месту Беромунстру у Швацарскей основали млади ученик друштво. Членови того друштва сходзели ше на вакаци и својо засиданя отримовали у леше. Понеже зос значи у латинским язку „силва“, ажали волн себе мена „Силваня“. На тих засиданьох млади ученик поипри красни забавк беседовали и о тим, як да припомогну и волн ршниц „сопхалик вопрос“, котри нвшка тельо пржи задава целому швету.

Пред 13 роками почал издавац ученик Стаделман новини, у котрим вельо писал о социальним вопросу. Друштво „Силваня“ нагварела Стаделмана, да ше ту пим приключи. Вон то зробел и гед аж започала красна работа: престали повинк издавац, место новинох почали издавац мали брошурк о вирн. моралу и социальним вопросу.

По 10 рокох того друштво маю 570 членох. У тем часу року 1936. издали 10.800

кйжочки, року 1930. 350.000, а 1932. 500.000. Невшка того число уж двараз векше. Шницк тоти брошурк издаваю дармо. А як го мож, запита дахто?

Шницк работи окочую сами ученик. Вонн сами пишу, сами друкую. Подчас ферифох приходая до дому Стаделманового по шору ученик и там робя по еден тидзень. Шницк работа добре организована.

Уж им и дом премали. Постановели збудован 150 м. длогу хилу. Вонн сами зробели цеглу, при будованю помагали. Робя зопипуем дармо, а хрину сами плаца. Их цель: роширеш добри кйжочки Друштво „Силваня“ напонила цалу Швацарску зос својма дбрими кйжочками. Сам Папа Ший XI. благословел их роботу.

Чи би и мано млади ученик не могли дацо подобного зробиц?

РУСКИ КЕРЕСТУР.

Спомин † парохови Мудрому. Да ше указае любов и почитоване ту покойному парохови Мудрому, пошла баиша Михало велька процесия з трима паноцами: о. Михайло Фирвак, о. Др. Сабов и о. Оч. Тимко на його гроб, дзе була одслужена панахида. Паноцец Мих. Фирвак администратор нашей парохий вилек кратке спомин-слово, у котрим спомнул заслуги парохя Мудрого за керестурску парохию и за цели руски народ. Вел школярка Надя Леова у мейу Ружацкогого Друштва котре ше з готу процесию сцело одуружи својому пренякони, вилекла над гробом кратку, але краску беседу. Потим пошежела на гроб од Ружацкогого Друштва красни венки.

Також потим одслужена пред геметовским кржком панахида за шницких, котри на нашам геметови поховани. Народа було бару вельо.

Так Керестур указал, же зна цешц и признавац заслуги својх вельких людох и предякох.

Умарти. Юлиан Барна, 11-роини школяр умар у двитерий (туги). Теј хороти ест у вилале вешей случай. Як було уж у наших цинкних писано, од теј хороти ше мож спашити, зям кед ше такој у доплатку за хорому инвекция (шприцоване) и родителн муна те мац на розуме.

† Анна Пандалчо, родя. Макай умарла в суботу 14. новембра у 90-тим року новота. Една од пайстариних жерох у наших вадала. Зос шио страцел паноцец Сегеди Яким свою бабу Покояна уобще помята як добра, богобойна душа. Вичная ей памит!

† Яко Прегуч. Погибул од инвекцильного случая. Ишол икочк 21. нов. на вашир до Самбора на кочу. Не зна се прецо ше кони поплашели, вилевели коч до ярку и покойни ше у ярку под кочом у води задавал. Рако го вишля мертвого, а при пим стали и його кони з потрепанним кочом.

БРАЦА РУСИНИ!

Читайце и рошируйце едини наш народни часоцик

„РУСКИ НОВИНИ“

Скриваю ше за жени.

Большеовци посладо у Мадриду до борби и еден батальон самих женох. Але и цоло днзак мароканца мали исцей поштованя ту жени як большевички генерали бо не свети зос женами войоват и прилеца их та ше помяли навад. Ту зам большевички указали, же им не стало до вичного, зям да владю па точ под яку цепу.

Селдба большевичкей централи.

Французки новини пишу, же востой план вренеси централу большевичкей организаци котра ше вола Коминтерна з Москви до Паржау. С тим спу мац большевички два усилка: 1. присц до сунедства Немецкей и зболаневицирад ей не бару прихильну Француку и 2. спемнуц зпод власия Сталина, котри у страху за свой живот авасра гитох большевичких приятельох пре видумани буитк проши держави.

Зов северу идве жима.

У Финскей, Естоний и Литви свадли вельки шийги, а у Ленинграду (так то большевички волаю Петроград) мрази и жима до 17 градус нуля. А у Туркестону (Азия) и Южней Америки влада велька горучая.

Зап еден пошол.

Секретар Коминтерни болгарски Жид Димитров, тот цо бул обвинети, же завлаза немецки парламент, достал од Сталина роказ провадзти революцику у Еспани; терая кед ше революцика не удала. Сталин ше на него помявал и дал го зиврец. Терая Жид Димитров у цемийн годзек раздумован не ше зветаяо революцик.

Остатни днї еспанскей большев. влади

у Мадриду силуо ше большевички генерали (пришли зос самей Москви) виласновац на то, да народному войску задаю чим векши удари. Зато на спу охабиц Мадрид и зачувац го од бомбардования, але бране кжду улїку, скривши по хижох и пивницех. Генерал Франко сце варов чим вешей зачувац, же би було цо меней чюдн. Прето ше оловине Мадриду так зацагли.

Английска шлвди

забрацела вишкям англійским ланьом, да не шку црвезкованц муницию до Еспани.

Цудза помоц.

Дадт генерала Франка становели на морю едну норвенску и едну французку ладю, котри вожели оружие за еспанских большевичкох. Оружие заплането.

Бурза

Возн Сад 27. XI. 1936.

Жито	150—164 Дин.
Кукурниця бачка и сримска	100—103 Дин.
Ярец бачки и сримски	95—100 Дин.
Олес	90—95 Дин.
Мука 00 нова	245—250 Дин.
Мука число 2	225—235 Дин.
Мука число 6	205—220 Дин.
Хромплї	100—120 Дин.
Пасуля	200—225 Дин.
Отрубн	80—90 Дин.

Жито ше на бурян зам еуцкк двига, цена кукурниця так востояна.

Кед ме шицко болі.

Як не бачу тебе,
Кожда хвиля — тая божовечна;
Як побачу тебе,
Відволяється рана сердечна.
І. Франко.

Кед ме шицко болі, кед у мене шицко плаче и парина, вец глядам радости и моц у спох преналоси. Як тараз сумно коло мене, а седни було шицко под фатолом ширей и истей любови щесливце и радостне...

Кед ме шицко болі вец мойо думи блукаю по месток, дзе ми росло книне щеспа. по месток дзе ми инили идеални сны о будучици. Горки погар мж теди постава сладки, и я не будзем плакав, але довереніи словами старого поста, хтори не цешел, же:

„Погар меду, иде ніхто не поинл,

Да го в догаром жолачу не загорчел...“
таковим сликах у очих, дзвингнем очи ту небо и будзем мекки док ше щесце ту мир знова не навраци.
Евген Тимко.

Вшелїячина.

Як було дараз, так и терас. По оцнелюденю и у нацим дилале у Керестуре водели ше жарк политически борби. Остал нам памятки една политична скарба. На той хараки двома млади политичаре зос Керестура, мшиковини ше часейше до бешеди. То уж досадзело бешедику и вон ше у своей бешеди обрацел ту нїм зос тима словами: „Ви двома ухабце ше Нашей политики, бо прейдзене к тот мес, котри сцек на затрадох, а на шост ше му бере ренки, но вон то не забавуе одля, док му ренки не арели звест зос погамт“.

Тото пророчество ше не одлута инцелоздї од нїх двох бул пре политачку утарешну зос нїог, ше вибавел лїм зос великим пєвїком. После того шїрек ше политикв. А друга я дочекал да му рєтїм зрєбї поги, бо умїр.

По нїх у Керестуре виродил други полюбни политичаре и їм ше рєсел рєтїм на вост, по вонк то уж лїм теди збачєлї, кєд мж и вонк булї арєсєни. Вишїтра, же то судєбїнїцких „мудрих валалских политичарєх“.

Народна просїшєка гурори: хто ше вїско дзвїга, нїско пада. Хто ше за мудрейшого трїма и вїдавїгує, як є, пред народом дупак цєстане.

Зато добре, кед ше человек чує од рєнєка!

Яке древо таки плоди. Появни велїко ле росїїєвали о вднїєй бїгатей панї по мєну дїа Вукєй. Вона мала шицко на тим шицє рєк яри. Одабєла по себе тєку памятку: 34 потомков. Од тєх було: 106 незаконно одасни дєти, 142 жєбраци, 64 отримовала алалєка хїлїа, 181 жїви у янїих посубєнїх омах и 76 бїли азочїнїцї.

За тєх шицких пред 76 роки держава отрошєла 6 мїлїонїє дїнарї. Тєки шєдї ошїк вїхованє бєл вїри у Бєга, за чїм їду ольнєвїкї и їх помїгачє.

„Я бул комунист!“ Так ше воля янїєка, тору вєдїши у Бруклїну (Амерїка) вєдал єднїє западнїєй комунист А. Б. Лїбєрєф лїсєтєль сїєковїто прїказує бєлшєвїцєскєо и вєбєчує аїгрїєнїєх комунистєх, кєй рїду ту рєдуму. Натлєнїєчї, же дїугї жїлї рїє бєлшєвїєкєх, Лїбєрєф так конєчїє своєу пїєкїу:

„Комунизм позивєл укрїєнєску мєлєтї.
Комунизм зїшєл кєждєу шлєбєду.
Комунизм упрєдасїєл тєрговїну.
Комунизм — то вїкїєчєтєль рєбєтїєк.“

Рускї Новїнї“ вїходзє кєждї тїдєнє. А рєдакцїю одновєдє: Др. Фрєнцє Дїловїч у Дїєковє.

Комунизм полєшїєл гєдїєнїє рєбєтї.
Комунизм янїєкєл рєбєтїєкєм плєцу.
Комунизм — то нєдрїєтєлє жєнєх
Комунизм прїмунєл жєну дє рєбї у фєбрїєкєх.

Комунизм вїєкєл дєснїє послєгуєчїє при мєшїєнїєх.

Нєвїєщєєлїєвїєнїє нєрєд — то Укрїєнїє. Їх прївєд дє тєгє комунизм.

Анї єдєн стрєнєк, хтєрї єстєтнїє чєсїє рєбєл у Слєвєтєх нє комунист.

Анї єдєн рєбєтнїєк лєбє нєрєст, цє сїєк зос Сєвєтєх нє комунист.

Я бул комунист, але уж єднїє рєчєєй нє комунист!“
Пєдєл Я. Хрїє.

Вїра єднєгє учєнїєгє. Рєктєр гєржєнїєгє унїєвєрїтєтєу у Мєксїєку Дєн Лувїє Чїно Гєрнє тєк гвєрєл сїєчїєм шкєлїєрєм: „Мушїєм, вєм, пєновє, яєєнє нєвєсєц, же я вїрєбїєнїє и шїрїє кєтєлїєнїє и тєкїєм сїєк єстєтнїє до шїмєрєцїє. Нє знєм, як ше то бїдєє нєчїєнїє вєм, пєновє. Чї прє тєтє нє мєм єдєстєпнїє зос сїєгєгє мєстє?“ (у Мєксїєку и дєлєнїє прєстєпнїє кєтєлїєкєх!) А у нєс вєє тєкїєх бїєлєтєх, хтєрїєм вїрїє кєтєлїєцїєкє нє дєбрє!“

Скочєл прєд облєк и вєбїл шє
вїєснїє чїновнїєк Нєр. Бєнїєкї у Бєєгрєду Сєргєй Бєнїєкєчїє. Вєн скєчєл 16. нєв. прєд облєк зос дрєгїєкє кєдєстєнєцїє Нєр. Бєнїєкї єстєл мєртєкї вє дрєжкїє. Прєчїнєкє сємєубїєстєлє нєкєзнєтє, нєє вїєвїтєрє, кєн прєчїнєкє бїлє чєшкє хєрєтє Бєнїєкєчїє.

Дєржєвнїє прїхєд
у вєшнїєу сєптємбєру бїл єє 58 мїлїєнїє вєлїєнїє, як дє бїє тє у бєджєтєу мєл бїє. Прїєшлєгє рєкєу прїєхєл бїлє мєшїє, як цє трєбєлє, кє тє знєк, же дєржєвнїє прїєхєдїє рєдїєкє.

Лїчєнє вїєнїєцєх з вїєнїєцїємїє.
У єстєтнїєм чєсєу нєчєлє дєхтєрє лїчїє вїєнїєцєх з вїєнїєцїємїє, дє їх єдучє од вїєнїєстєвє. Тєк ше рєбїє нє прїєлєлє у Н. Сєдєу, а и у Оєшкєку дрєжтєвє „Трєзбїє яєвїєт“ рєбїє нє тїє, дє ше єбїєчє яєвїєтєлєкєнїєкє ємбєлїєнїєтїє. Пїєшїє нєвїєнїє, же пїєчкїє пїєнїєцїє кєтрїєх лїчєнє з вїєнїєцїємїє, вїєдрєкєлєнїє, прєстєлєнїє шє євїєнїє. Пєнїєнтїє кє врємє лїчєнїє мєжє рєбїєнїє и нє чувєстєвє нїєкєтє бєлє. Нєч їх тє нє кшїтє, бє вїєнїєнїє шє дєвєкє бєвїєлєтєкє.

Нєшїєнїє вє цукрєву рєпу.
Нєвєлє урєдбє о цєїєнїє нєшїєнїєкє з цукрєву рєпу єдєрєдує, же цукрїєкє фїєбрїєкїє мєшїє дєвєкє мєрїєстєм нєшїєнїє цукрєвєй рєпкє по тєй цєїєнїє кєлє нєшїєнїє їх кєштє. Алє тєтє цєнє нє шїєкє бїє вїєснїєкє од нєвїєнїєнїєкєй цєїєкє, цє кєтрєй тєгє рєкєу прєдєлєнїє нєшїєнїєкє зос дєржєвнїєгє дєбрє „Вєлє“.

Прєтєжєл влєснє дєєцїєкє
у Яїєду (Бєснє) мєнїєрїєст нє дєкємєтїєвїє Оєшїєф Брєнїєлїєкє прєтєжєл сїєгєгє влєснєгє сїєлє, мєлєгє хлєпєцє Мїрєслєвє. Хлєпєц єшїєл по дїтєкїє з дїтєчїєу и кєд єшїєл прєд єдєн вєстє нєлєкєл, нє нїєтє єдєн вєгєн з дєкємєтїєвїє, з кєтєру упрєвлєє нєгєтє влєснїє єцєкє. Кєлєсєкє пєгєрїєлєлїє дєєцїєкє нє фєлєтїє. Єцєкє нє вєрєл, же тє нїєгє єтїє и чєлєкє єдїєт дємєу, дє тє вїєдєл. Алє тє дємє нє єлєтїєл и прїєбєг зос мєлєу нїєкєлє тє мєртєвєкєу дєєцїєкє. Нєшїєнїєдєвє жєнїє єбїєлєлє и бєчкєлєлє дємє фєлєтїє цєлє сїєгєгє дєєцїєкє.

Плацєлї прєдпєлєтєу. РУСКИ КЄРЄСТУР.

Єдєлїєнїєкїє Дїєрє 150 Д. Пє 60 Д. пєсєлєл Будїєвскїє Мїхєл 984. Нєпєтєргрєф Дїєрє 519. Бєдїєвскїє Мїхєл 1136. Сїєч-Дєшкє Дїєрє 736. и Єдєлїєнїєкїє Дїєрє, дїєлєлєр 50 Д.

КОЦУР.
Пє 60 Дєн: Кєлєсєр Пєлєкє тєрговєкє, Гєрїє Бєгєн, Гєрїє Вєсїєлє, Сєбє-Дєшкє Штєфєн, Сєбє-Дєшкє Дїєрє, Стрїбєр Яєкє, Яєнїєкє Янїєкє, Яєнїєкє Мїрєн, Мєлєкє Дїєнєвскїє, Кєлєсєр Нєтрє, Тєжєн Дїєнєвскїє, Олєєр Вєсїєлє, Дєлєкє Фєїєсє Янїєкє, учїт. 120 Дєн, Сєлєкє Нєтрє 80 Дєн, Брєудєкє Мїрєн 30 Дєн, Буйлє Гєбєр 15 Дєн, а у д. Илєїє Врїєнє 15 Дєн.

ПІШКОРЕВЦІ.
Сєтєдї Євєєн 100 Д., Мєїхєр Мєтрє 50 Д., Мєїхєр Влєдє 50 Д., Тєкєч Мїхєл 25 Д.

РИЖНІ МЄСТА.
Мїхєлєнєвєцїє, Кїнї Янїєкє и Пєнєзє Дїєрє пє 120 Д. Нєтрєвскїє Мїхєл Буркєй и Лудєвїєкє Янїєкє, Сєлєкє пє 60 Д. Сєшїєнїєкє п. Кїрїєлє Дрєгєбєкєскїє 60 Д. Нїєвїє Сєлє Стрїбєр Вєсїєлє 100 Д.

Дєрєвєлїє зє Рускєу Дрєкєрнїєу

Рускїє Керєстур
Кнїєцєтєвє Анє рєдє, Нєдєлє 100 Д.
Югєє Луқєч 593 100 „
Сїєч Юдє рєдє, Орєє 20 „
є. Бучкє Мїкєлє Мїхєлєшєвїєн 10 „
Хтє єлїєдєчїє?
Рускє Дрєкєрнїє бїлє нєвїєкїєнє сїєлє у нєшїєх прєсвїтнїєх євєгєлїєнїє. Прєтє кєждї Рускїє мєшїєкє зє шє жєртєвєнїєкє, кєлєбє лєм гєдєєн, дє и цє скєрєй прєнєшємє! Рускє пєтрїєтнїє рєшїєтїє шє!

ВЕСЕЛИ КУЦИК.

Жєнєскє рєчнїє рєбєтє. Сувїєд тє сїєчєдєвїє: Шє цє тєбє Мїтрє єкєр тєк єстєлєлє кє лєбєлєкєлє?
— Єє, нє пєгєтїє, тє шє є рєчнїє рєбєтє мєвїє жєвїє!...
У дєхтєрє. — Я мєшїєкє змєнїєчїє тєгєу вєшнїє жїєку и прєкєлєцєу жєжєду.
— Пєтрїєкє вє, вєлє дєхтєрє дє жєжєу рєєстєрєлїєкє, а зє жєжєду шє я сєм єєтєрєкє.
Шлєбєднє вєлє. Учїтєль: Чї мє члєкєк нїєлєбєднєу вєлє? — Учїєнїєкє: Нєжє! Учїтєль: А як тє? — Учїєнїєкє: Кєд єцєк єцє рєшїєл цє кєрїєкє, мєлє мє нїєдє!
Дїє од жєнєх. Муж: Шїєкє єлє пєхєдєє од нєє жєнєх.
Жєнє: Шїє гєї! И вїє хлєбїє тїєє од нєє пєхєдєєчє.
У вєїєкє. Нєрєшїєкє: Одкєлє тє єлєш, же пєшїєнїєкє врєх урєнїєлїєдєнїє у нєрєдїєлїєкєкє?
— Рєтрєкє: Шїє тє нєм гвєрїє сємє пєлєкє!
— Пєрєдїєкє: Пєлєкє тє нємє пїєкєй рєбєгє. Тє тє мєнїє слухєцєкє жєм мєє. Рєзумєлєшїє!

Дєбрїє крємїєлїє

нє вєлєкє и нє мєлє. Вїєлєлїєкєй сїєшєнїє, Олїєвїєнїєкє вєнїєчкїє, и шїєкє — кємє цє трєбє пє нєїтєнїєтєй лєнїєкє нєїєдєє шє у
СТАРЄГЄ ПЄКЄРЄ у Рускїєм Керєстурє.

Дєбрєу шлїєвєву пєлєєкєу

мєцїє 16 грєкєкє по умєрєнєй цєнїє прєдєвє
ПЄТРЄ МЄСКЄЛЄ, Пїєшкєрєвєцїє.

Адрєсє: „Рускїє Новїнї“ Рускїє Керєстур. Вїдєкє: Мїхєїлє Фїрєкє. Р. Керєстур (Вєчкє).

Прєдпєлєтє нє рєк 60 Дєн. Дрєкєкє Єлєрєкє Дрєкєрнїє у Дєкєвє.